

POSUDEK

oponenta na diplomovou práci studentky Bělohradské Andrey

na téma: „Trestněprávní odpovědnost ve zdravotnictví“

Autorka si pro svoji diplomovou práci vybrala velmi zajímavé, speciální, ovšem též stále více aktuální téma.

Práci rozčlenila na úvod, dalších šest kapitol, z nichž poslední je kapitola závěrečná. Práce obsahuje cizojazyčné (anglické) resumé. Seznam použité odborné literatury je přiměřený jak co do struktury, tak rozsahu. O něco bohatší měl být seznam publikované judikatury (jen deset rozhodnutí). Diplomová práce má slušnou stylistickou i gramatickou úroveň a je napsána v rozsahu stanoveném platnou vyhláškou děkana FPR .

V úvodní kapitole autorka vysvětluje důvody výběru tématu, zvolenou strukturu , systematiku i použité pojmosloví. K této kapitole nemám zásadní připomínky.

Druhá, velmi stručná, kapitola je věnována právní odpovědnosti a jejím druhům, z nichž ovšem uvádí pouze subjektivní a objektivní odpovědnost. Tento název je poněkud zavádějící v porovnání se subkapitolou 3.7. nazvanou Další druhy právní odpovědnosti ve zdravotnictví, v níž se zabývá první odpovědností podle jednotlivých právních odvětví (občanskoprávní, správní, pracovněprávní, disciplinární).

Hned na začátku 3.kapitoly „Trestněprávní odpovědnost ve zdravotnictví...“ autorka uvádí, že jde o jeden z druhů právní odpovědnosti. To je, v porovnání z druhy právní odpovědnosti vymezenými ve 2.kapitole, opět poněkud zavádějící. Jinak je v této 3. kapitole věnován značný prostor nejen základním zásadám trestního práva souvisejícím s daným tématem, ale i pramenům zdravotnického (medicínského) práva, a to jak mezinárodním tak i vnitrostátním. Třetí kapitola tvoří jednoznačně těžiště diplomové práce a autorka v ní provádí rozbor trestného činu, jeho skutkové podstaty a jejích obligatorních i fakultativních znaků. Definice zbraně na s. 23 je však nepřesná – zbraň je přece definována přímo v § 118 TrZ. Cenné ovšem je , že subkapitola 3.5. je věnována trestněprávní odpovědnosti právnických osob, byť případy, kdy se uplatní budou zřejmě ojedinělé (alespoň v ČR). Překvapivé je zařazení trestní odpovědnosti v souvislosti s onemocněním Covid – 19 do subkapitoly 3.6. Zajímavá je v tomto ohledu pasáž o z výšení trestních sazeb v souvislosti z vyhlášením nouzového stavu.

Kapitola 4. je stručně nazvána Trestné činy. Ve skutečnosti jde o vybrané trestné činy související s trestní odpovědností ve zdravotnictví. Autorka se v této kapitole zabývá i otázkou euthanasie, ovšem na s.57 nepřesně cituje v souvislosti s mimořádným snížením trestu odnětí svobody § 40 odst.1 TrZ (to by ten lékař musel být zmenšeně přičetný).

Kapitola pátá je věnována okolnostem vylučujícím protiprávnost. U některých z těchto okolností (např. u nutné obrany) postrádám souvislost s daným tématem. Naproti tomu daleko podrobněji mělo být rozpracováno svolení poškozeného (subkapitola 5.3., s. 64). Podobné je to i s přípustným rizikem souvisejícím se svolením poškozeného. V subkapitole 6. pojednávající o oprávněném použití zbraně, autorka směšuje zbraň v širším smyslu, definované § 118 TrZ, a zbraň v užším slova smyslu tj. ve smyslu § 32 TrZ. U této kapitoly mi chybí okolnost výkonu práv a povinností, která se zdravotnických pracovníků významně týká, např. při amputaci končetiny nebo jiných invazivních zákroků (opět chybí odkaz např. na pozitivní a negativní reverz a jejich rozbor).

Kapitola 6. obsahuje míru zavinění zdravotnického personálu, není nesprávně zpracována, ovšem očekával bych větší akcent na subsidiaritu trestní represe.

Závěrečná kapitola představuje celkové shrnutí práce, v níž mi poněkud chybí srovnání s některou cizích právních úprav (např. se Slovenskou).

Celkově hodnotím předloženou diplomovou práci jako způsobilou k obhajobě, avšak předběžně třetím klasifikačním stupněm.

Při obhajobě by měla autorka blíže vysvětlit zejména subsidiaritu trestní represe a otázku svolení poškozeného a prováděným zákrokem a jeho tzv. pozitivní a negativní reverz.

V Plzni 1.6.2020

JUDr. Jindřich F a s t n e r
oponent diplomové práce